

یادداشت سردبیر

در این سرمقاله شایسته است دو نکته را به آگاهی خوانندگان گرامی برساند:

۱ - هیأت تحریریه‌ای که از تابستان ۱۳۸۰ کار خود را آغاز کرد از یازده تن تشکیل شده بود. اما در سال ۱۳۸۱ شادروان استاد کاظم مدیر شانه‌چی به رحمت ایزدی پیوست، استاد دکتر محمود یزدی مطلق (فاضل) نیز به افتخار بازنشستگی نایل آمد و یکی دیگر از اعضا هم چندان تمایلی به ادامه همکاری با مجله از خود نشان نداد. از این رو در اوایل سال تحصیلی جاری شورای آموزشی و پژوهشی دانشکده مقرر داشت پنج عضو جدید به هیأت تحریریه مجله افزوده شود. در نتیجه حجة الاسلام و المسلمین آقای عباسعلی عمید زنجانی استاد دانشکده حقوق دانشگاه تهران، حجة الاسلام محمدعلی مهدوی راد استادیار دانشگاه تربیت مدرس، دکتر محمد حسن حایری رئیس دانشکده و استادیار گروه فقه و حقوق اسلامی، دکتر مرتضی ایروانی نجفی دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث و دکتر سید مرتضی حسینی شاهرودی استادیار گروه فلسفه و معاون پژوهشی دانشکده به عضویت هیأت تحریریه منصوب شدند راقم این سطور حضور میمون استادان و همکاران نامبرده را در هیأت تحریریه مغتنم شمرده آرزو می‌کند حضور آنان موجبات پویایی و استحکام علمی بیشتر مجله را فراهم آورد.

۲ - هیأت تحریریه در جلسه منعقد در روز سه‌شنبه مورخ ۸۱/۷/۱۶ به پیشنهاد راقم این سطور مقرر داشت به پاس خدمات علمی و فرهنگی شادروان دکتر محمود رامیار استاد و رئیس اسبق دانشکده و استاد محمد واعظزاده ویژه‌نامه‌ای انتشار یابد. در همان جلسه بنا شد شماره ویژه استاد واعظزاده زودتر از ویژه‌نامه مرحوم رامیار منتشر شود. در جهت اجرای آن تصمیم شصتمین شماره مجله به بزرگداشت استاد واعظزاده اختصاص یافت و در سال ۱۳۸۲ همزمان با برپایی مراسم نکوداشت آن استاد فرزانه منتشر و به پیشگاه استاد و علاقه‌مندان تقدیم شد. اینک نوبت انتشار ویژه‌نامه رامیار است که از قضا با بیستمین سال درگذشت آن مرحوم مصادف شده است. برای فراهم آوردن مقالات این شماره علاوه بر مقاله‌هایی که طبق روال معمول به دفتر مجله می‌رسد و داوری می‌شود، با تنی چند از استادان و همکاران نیز مکاتبه و از آنان خواسته شد برای پربارتر شدن مجله، مقاله‌ای در خور این شماره تهیه و ارسال کنند. برخی از این استادان دعوت ما را اجابت کردند و برخی نیز به رغم علاقه‌مندی به سبب مشغله و ضیق وقت عذر آوردند.

گفتنی است که از آغاز ما را قصد بر آن بود که تصویری از آن شادروان را در صفحات مجله به یادگار سپارد. اما در مجلدات متعدد پرونده وی عکسی یافت نشد. تماسهای تلفنی پیاپی نگارنده با فرزند آن مرحوم در تهران نیز حاصلی نداشت. ماهنامه **کیهان فرهنگی** هم که در شماره شهریور ماه ۱۳۶۳ عکسی از آن استاد را به چاپ رسانده بود، نامه ما را بی‌پاسخ گذاشت. ناگزیر دست تمنا به سوی تنی چند از استادان قدیمی دانشکده دراز کرد. ولی آنان نیز نتوانستند در این باره ما را یاری رسانند. تنها، دوست ارجمند و استاذزاده گرامی آقای دکتر محسن مدیرشانه‌چی بر ما منت نهاد و با مراجعه به آرشیو شادروان استاد کاظم مدیرشانه‌چی چند فقره از «اخوانیات» رامیار را به پدرش در اختیار ما گذاشت و ما نیز آن نامه‌ها را در بخش پیوستها عیناً به چاپ سپرده‌ایم. سزااست که در همین جا از همکاری ایشان سپاسگزاری کند. اما در واپسین

لحظاتی که نسخه نهایی مجله داشت روانه چاپخانه می‌شد، استاد محمد واعظزاده توانست از آلبوم شخصی خود عکسی از آن شادروان را که در کنگره هزاره شیخ طوسی برداشته شده بوده در اختیار ما گذارد. از این بابت از ایشان سپاسگزار است.

نکته دیگری که یادآوری آن بایسته می‌نماید این است که همه مقالات درج شده در این شماره طبق روال متداول مجله‌های پژوهشی از صافی داوری و تصویب هیأت تحریریه گذشته است. در این جا از همه همکاران و پژوهشگرانی که با مقاله‌های ارزنده خود این شماره از مجله را گرانبار ساخته‌اند سپاسگزاری می‌کند و برای استاد مرحوم شادروان دکتر محمود رامیار از درگاه ایزد منان رحمت واسعه می‌طلبد.

بمنه و کرمه

سید کاظم طباطبایی

شامگاه بیست و دوم دی ماه

یکهزار و سیصد و هشتاد و سه خورشیدی